

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Jeg har den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Loven af 8. Juli 1943 om Banker. Denne Lov afløste en Lov om Tillæg til Bankloven, som maa ses som et Led i de Foranstaltninger, der er blevet truffet til Imødegaaelse af den Fare, som de ledige Penge har været for vort Erhvervs- liv. Man har ment, og det er jeg fuldstændig enig i, at denne Lovgivning bør fortsættes, og derfor har jeg den Ære at forelægge dette Lovforslag om Forlængelse af Loven for et Aar indtil 1. April 1947. Jeg vil gerne sige om Virkningerne af Loven, at den har forøget Kravene til Bankernes Kassebeholdninger og forøget dem med maaske 2 Milliarder Kroner. Den har altsaa haft en ikke ringe, og man kan ogsaa sige en gavnlig Indflydelse.

Yderligere tillader jeg mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Sparekasser, og det er med akkurat den samme Baggrund som for det af mig lige nævnte Lovforslag. Jeg vil henstille, at denne Lov ogsaa forlænges for et Aar fra den 1. April.

Jeg vil gerne sige samtidig til Underretning for ærede Medlemmer, at der er endnu en Lov, som udløber med Udgangen af denne Maaned: Loven om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser og lignende Institutioner. Den er det min Mening at lade udløbe, altsaa ikke at foreslaa forlænget. Den indeholder en Bemyndigelse til Handelsministeren, i Henhold til hvilken man fra Handelsministeriets Side efter Samraad med Nationalbanken og Repræsentanter for Banker og Sparekasser kan give nærmere Forskrifter for, hvor stort et Beløb der pr. Uge kan fordes udbetalt af de i de paagældende Institutter aabnede Konti. I Handelsministeriet har vi drøftet, om denne Lov skulde forlænges eller ej, og er blevet enige med Danmarks Nationalbank om, at det, som Forholdene ligger og alt taget i Betragtning, ikke er nødvendigt. Denne Lov vil da løbe ud med Udgangen af denne Maaned, hvis der ikke bliver fremsat nyt Forslag, hvad jeg altsaa ikke agter at gøre.

Jeg tillader mig for det høje Ting at anbefale begge de nu forelagte Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 344 af 8. Juli 1943 om Tillæg til Lov om Sparekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2821).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3921; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 596).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Offersen: Det foreliggende Lovforslag er i det væsentlige i Overensstemmelse med og en Fortsættelse af Lov Nr. 332 af 15. December 1934. Denne Lov er blevet forlænget flere Gange gennem Aarene, sidst ved en Lovanordning af 17. Marts 1945, og udløber den 31. Marts d. A. Loven har ikke særlig megen Betydning, den har ikke været anvendt ret meget gennem Aarene, men der er alligevel til Stadighed nogen Anvendelse for den, hvorfor en Forlængelse er paa-krævet.

Der er i Forslaget et Par væsentlige Ændringer. Saaledes er Arbejdstiden forlænget for Forsørgere fra 36 til 42 Timer ugentlig, for Ikke-Forsørgere fra 30 til 36 Timer ugentlig. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, om ikke Loven i Overensstemmelse med de andre Beskæftigelseslove kunde ændres saaledes, at der kunde blive Tale om en 48 Timers Arbejdsuge.

Det er endvidere med Hensyn til Refusionsbeløbet, som hidtil skulde være 80 Øre pr. Arbejdstime, foreslaaet, at Loven ændres saaledes, at Refusionen fremtidig skal udgøre 40 pCt. af den udbetalte Arbejds- løn. Dette er i Overensstemmelse med de andre Beskæftigelseslove, vi har, idet man der regner med et Beløb efter den Værdi,